

רע"ן יפה הביע במכתבו דפי כהן מתאבדי הכותב:

„נוכחתי כי תמיד מבקש אחד ה' צדדים להתכתב עם צד שני על נושאים שונים, וכמוכן שהצד השני צריך להיות בן המין השני שש ידעיה או מושג באותם נושאים מסוימים... הצעתי הא' - מדוע לא ננסה לעשות צעד יתר מתקדם ויר' תר אנושי... ב' - מדוע רבים רכשו השכלה וידעות במסודות לימוד גבוהים, אולם אל לנו לשכוח אותם ובים שזא היו להם האמצעים ללמוד... ננסה להתכתב ודוקא עם בני חסד לקשר יחסי ידידות והבנה בין אלה המרגשים את עצמם נחוצים תמיד מבחינת השכלה, וכי אלה ה' מרגישים את עצמם עליונים וק' שום שהיו להוריהם האמצעים לתת להם ללמוד...“

אין דבר ששמו אותי יותר מ' תגובה חיובית על הצעה כזאת. זה קורה גם במשפחות הגוונות

ארבעה חברים עליונים (1865/236). ה' אומרים על עצמם שהם ממשפחות הנור' נות, מכונים להוכיח זאת במכתבים ל' ארבע נערות בני 15-16, בנושאים ל' התנהגותם הם מציעים: מוסיקה, ספר' רות וספרים.

הביטי נא מן הירח
(1871/237) אליה נערה בעלת הוש' המור' (זאת נוכחתי ממכתבה) ש' הולך לה' ככל מקום, חזק מיהיה עם המור' רים, שמשום מה אינה יכולה להסתגר אצלם. היא תלמידת השכלית בבית-ספר תיכון, בחיפה, אוהבת טיולים, היות ובר' טיולה הקרוב היא מתכוננת לטוס לירח והיא סבורה כי תשתעמם לבר' היתה רוצה לטוס שכבודו נמצא מכתב מעניין של איש מיר' בעל הערכה עצמית נכונה.

שכח אפילו במנזר
שחצן חבוב וצער (1863/238) אומר על עצמו שהוא חי במנזר כרורי, הנני על כן, בעל תכונות כדוריסטיות מובהקות: אוהב טיולים הרפתקאות, קרן, חובב ספורט, מוסיקה, בעל רגשות לאומיים ר' המהירות גרול, לכן ברצוני להתכתב עם נערה בני 16-15, נאת הפעה, בעלת מה שהיא מכנה אינטימיות חלר' ציין, על נושאים כמו התקלחות המז' קומה, הסכסאפול האמריקאי והאסלקר' והאוכה החופשית. (מתמונה יפה עם ארד' אלים חלוצים ותקלחות, לא כן).

אח זה מאפה
גם אם לא היה (1863/239) מצוין שהוא ירושלמי, היתה יכולה לנחש זאת כי עצמי מרוע' שפוטנה בעצמא: „ליד' והאהבה חופשית, ומתמונה יפה עם ארד' הארץ ות' שב קבע של עירייה קרוב' בו או הרוש את סגנונו בכיתות הנכונות של ה' המוסיקה בעיר, ישמח לראות כי תמונה המוצגת למכתב כי עוד לא פס' הופיע מ' ישראל, וכי מאציל הוא מזמר' על נערה בת 17-16 לילדת-הארץ, תל' מיה נם היא, אשר מכליל ל' יצי' יש למצוא בה מן הפקחות, נושאי ההתכתב' בות שונים.“

התפגת מתיחות - מכתב
חיל צער (1865/240) היה רוצה להפיץ את המתיחות הנפשית בה הוא נמצא כעת, בקריאת מכתב ש' נערה בת 17 ותל' אביבית, המתחית תפוג כנראה לי נמר' אם תהר' למכתב נם תמונה.

משנה אמירות הכנות
היא (1865/241) צבר בן 19 בוגר בית ספר תיכוני, בעל הופעה נאה (ה' הכנות) מוצאות אחי' משנע' חובב ספרות מוסיקה ותואטרון, הוא נזהר לעתים ל' קר בחברה סאלונית, דבר שאינו מפרע' בערו לרקוד רוסטריים ולצאת לציר', מכתב תמונה מנערה בעלת ניל מחאה' יתקבלו בעין יפה.

א. א. שכתב אל 860/212: מכ' תב' אל ה'ה' בניאה, מעניין מאד. היא מבקשת שתאזור מספיק אומץ ויהיה את עצמי.

יהיה מספיק לכידן
ה' ג. א. חוששת שבסופו של דבר תהיה את הכר' אם תגיל' לו במר' רב כל כך כמה את חששת' ש' תשאר רחוקה. אל תהיה יחיד מספיק נדיבים לתיכונ' לכולן, וגם אהבה' אפילו אם לא תרא' בכל בחור הנכרה על דרכך מועתה לנישואין.

מה אולי עשיתי ש?
כחא א. א. גילית שהכר' הסטודנט הוא אנוכי' ואדם בלתי-עניין הרי כי עצמי כתבה שאינך אוהבת אותו יותר, אם כן מדוע את ממשכה לאסוף אותו בבית-החור' להאכיל ולהשקות אותו כי כל פעם שהוא בא תל' אביבה. הוא אפילו אינו מודה ל' סגרי' את הפונק'.

ארצות-הברית

שעשוע יקר

„מי אמר שאין הקונגרס האמריקאי עושה ולא כלום?“ שאל השבוע, בלעז מר' מנהיג ד' מוקראטי „רחוק מזה! אהנו דנו ב' שאלה הגורלות מי זיין תמונה של טוראי אמריקאי!“

היה זה סכום השבוע, בשתי יבשות התמוטטו העמדות האמריקאיות. בהודו-סיין, בג'נבה, נח'ה ארצות-הברית תבוסות גוראות. אולם האזרח האמריקאי ומנהיגיו לא היו פנויים לקטנות מעין אלה. הם התחלקו במתיחות מרותקת א' אחד מאר' מות בנין הקונגרס, בו התנהלה החקירה בענין מ' קאדור' נ' צבא-ארצות-הברית.

מי זיין, מליונים ישבו בע' ניים מקורות מול מכשרי הטליוויה, ראו ושמעו את ה' יכוח על תמ'תו של הטוראי שין (העולם הזה 1854), ממנה נחתכה דמותו של סג'ן אר' כד' עזר' את הרוש' כאינו ש' הצבא הלך לפייס את הטוראי. אחרי שזוע ש' ויכוח גרש על נושא זה, נתעורר נושא חדש - מי זיין מכתב של ראש-הבולשת שהושג אף הוא על-ידי מ' קאדור'.

היה זה שעשוע מענין. האם מ' קאדור' השמיץ את צבא ארצות-הברית והוא את המשמעת שלו, כדי לסחוט תואר-קצונה לידיו היהודי הצעיר? או שמא דיכ' הצבא את הטוראי היהודי כדי לסחוט מא' קאדור' את הפסקת חקירותיו נגד הצבא? שאלה חשובה, מענינת ומשעשעת - לולא היתה צפויה הסכנה כי באותם המ' מ' מאבד ארצות-הברית את מנהיגות המערב.

השוואה קטנה, אנשים שהתעמקו יותר בתבוסה העז' מית שהחלה עם נפילת דיאן-באינרפה, החלו משוים את הנשיא הנוכחי ש' ארצות-הברית עם קומר' טרומן גורש מפני שפיס, לדעת אויביו, את הקימוניסטים. ש' התחנך שלו, דין אצ'ר' ה' הושמן מפני שהפקיר את סין וגרם למלחמת-קוריאה.

ההשוואה:
• טרומן שלח את חייליו לקריאה ת' 24 שעות אחרי פלישת הקומוניסטים. אי' ונתהאר לא העז' לשלוח אף חייל אמריקאי אחד להודו-סיין.

• אצ'סון אמר שקור' אה אינה חשובה להגנת זמ'עבי, גרם ע' ידי כן, לדעת אי' ב'ה למלחמה בחצי-האי, דאלס אמר, הש' ב' ע' ה' דיסטין אינה חשובה להגנת המערב, גרם על-ידי כך לאבונה.

לפי כל הסימנים, יכנס טרומן להיס' טוריה כאיש החזק יותר.

הכרובית הצדורה

באחד במאי הציגה חברת הטליוויה הגדו' לה' נ. ב. סי. כמדי שבוע את התוכנית כפ' ליים או מאומה, אחת מתוכניות החידוש ה' מרובות המצאות, פותרת השאלות פס'ט כספי ויכר' הקריין ועם: „ועכשיו - ה' שאלה הגדול: נאום גטיסבורג הנודע של לינקולן כלל 266 מלים, הצהרת העצמאות כללה 300 מלים, כמה מלים כולל הצו לה' רדת מזר' דכרובית שהוצא על-ידי מ' רד הפיקוח על המחירים? לאחר מספר ני' ח' שים, הודיע, לצהלת הקהל שילא את האולם, את המספר המדויק: 26911 מלים.

רק אחד ממליוני הצופים שישבו ליד ה' כקלטים לא פרץ כצחוק הנאה. אדרבה, מקס הול, ראש האגף ליחוס ציבור במשרד ה' פיקוח על המחירים, מוסר שהוקם על ידי ממשלת ארצות-הברית במלחמת-העולם, ט' פח באגרופו על השולחן מרוב זעם. כי לפי מיטב ידיעתו, לא כלל הצ' להורדת מחירי הכרובית 26911 מלים. הוא לא היה קיים כלל.

מכתבים למערכת, לא ידוע מי המ' צא את הצו המזוה הזה ומי קבע את אור' כו המגוחך, מה שידוע הוא רק כי מיה עשר שנים לפחות מבהדת כל אמריקה על חש' כות כל כך לפתרון בעייה פשוטה כל כך, כל ע' היתה זאת ביהיה, לא היתה לה דבר. נים שונים לתקוף את הצו המזוה במאמר' מערכת חרישם, הוקיעו אותו כסמל לאר' יעילותם של נשרדי הממשלה בכלל ושל המשרד לפ' קוח על המחירים בפרט. מכתבי

ההכחשה הארוכים שהמסיר המשרד על עת' נים אלה נדפסו רק בחלקם, מקוצצים ומוב' לעים. שום עתון אינו אוהב להודות כי נפל בפח.

בינתיים הפך צו-הכרובית למשל לאומי. כשרצה אחד העיתונים לתאר באופן חי את אריכות נאמרו של מולוטוב, הכתיר את ה' מאמר בכותרת: „פקיד סובייטי מאריך בדי' בירו אפילו יותר מהמשרד לפיקוח על ה' מחירים!“

מקס הול לא נכנע. הוא ממשיך במלחמתו הנואשת, שולח עשרות מכתבים למערכת מדי יום ביומו, מסביר בעל-פה ובכתב את ה' הול הנורא שמשרדו נפל לו לקורבן. אולם כל הסיכויים הם שהצו להורדת מחירי ה' כרובית יהיוק מעמד כנגד ההתקפות הזוז' ניות, יאריך ימים אולי יותר מאכיו הבלתי חיקי.

ברית-המועצות

מהר ככל האפשר

לפני חודשים מספר חזרו אחרוני שבויי המלחמה הגרמניים מסיביר. הם השאירו מא' חוריהם את צריפי-העץ הדלים ששימשו להם כצריפי מג'רים משך תשע שנים וי'תר, אולם צריפים אלה לא נשארו ריקים לתקופה ממר' שכת. החדש איכלסו על-ידי משפחות פ' עלים מביילור סיה, הרפובליקה הסובייטית הגובלת בפולין.

היו אלה פועלים שהתגייסו לעבודות הפי'

מנצח פאול קלצקי אין תזמורת גרועה

תוח של הצפון הרוסי אחר שהובסו להם הענקות כספיות, משכורות גבוהות ובתי' דיור ופרחים לכל משפחה. כשהגיעו למקום גילו כי המון גרוע והמשכורות פחותה ב' הרבה משהובטחה. הביילורוסים לא הופיעו לעבודה, ביקשו תחבורה לשוב לבתיהם בק' צה השני של ברית-המועצות.

שלטונות האזור הארקטי ידעו את אשר עליהם לעשות: הם העמידו את הפועלים למשפט באכזמת חבלה, דנו אותם לעשר שנות עבודת פרך במקום ויישבום בצריפי העץ שאכלסו, קודם לכן את השבויים הגר' מנים.

הדרך הקצרה ביותר, תאור אמרי' קאי זה על הנעשה מהעבר הרוסי של הקו' טב הצפוני ייתכן ואינו הולם את המציאות. לבטח הולמת את המציאות: העובדה כי ה' רוסים מפתחים את צפון סביר בחיפושיהם אחרי מעיינות נפט, מכרות פחם ואצורות אורניום. מהנדסים סובייטים כבר הודיעו כי שדות הנפט שגילו עשירים כבר מאלה שב' קקו, גייסו 180 אלף פועלים לכריית פחם, מספר בלתי ידוע לכריית האורניום. אולם מבצע הפיתוח החשוב ביותר בצפון סיביר נעשה בידי מהנדסי הצבא האדום. אלה הורו לפלסיהם לסלול מאות קילומטרים של מסילות ברזל המסתחבות ליד מסילות המראה מסלולים אלה חייבים להפ' מהר כי

כל האפשר, לשדות תעופה, ראויים לשימוש של מטוסי סילון, כי הדרך הקצרה ביותר ללב היבשת האמריקאית היא, כדוע, הישר מעבר לציר הצפוני.

בריטניה

ספורו של כפיל

אחר שכל המרגלים, אנשי המיסת רין והשליחויות המיוחדות של מלחמת העולם השנייה סיפרו את סיפ' ריהם הגיע תורם של הכפילים השונים לספר את שלהם. אחד ה' מעניינים בהם ה' א קליפטון גיימס שסיפר השב' ע על תפקיד מיוחד אותו מילא לפני עשר שנים.

באביב 1944 נקרא קליפטון גיימס, איש יחידת הסרטה הצבאית, לחדרו של אלוף מישה של חיל דמודיעין, וזה להודעה מפ' תיעה: מ'יוון שדמה דמין מפתיע - מאפו ההד, שפמל הדגיל ועד להיל' כו - לגנרל ברנרד לו מונטגומרי, סגן מפקד הפלישה ל' איר פה, ה' טל עליו לשמש ככפיל.

מטרת תפקידו של גיימס היתה ברורה: להוליך את האויב שולל. ואכן הצליח בכך. תפקידו המעשי נמשך רק 24 שעות, התבסס בהתחשפות מדויקת לתוך מדי (ואותות הצ' טיינות) של הגנרל מונטגומרי, שלאחריה באה טיסה לגיברלטר. שם נתקבל גיימס מונט' גומרי על-ידי משמר כבוד, סייר במתקנים, שוחח עם חיילים וקצינים והופיע בציבור מספר פעמים רב ככל האפשר.

כעבור ימים מספר כבר דן הפיקוד הגרמ' ני העליון באפשרות שמונטגומרי ופלוש' ל' אירופה דרך הים התיכון, מתארגן לשם כך ה' גיברלטר יש להניח כי מדוע לא מסרו לו כי אותו זמן כבר חזר מונטגומרי ללונ' ד' פלש במקום לאירופה, לאלופן הסרטה צבאי.

מוסיקה

הראש והגוף

מנועי המטוס הגדול שאנו בכל כח. מ' מטה פיוזו גליו הבחלים-ירקוקים של הים התיכון, וגוסעים ישבו שנים שניים, נימ' נמו או עיניו בשב' עונים מצוירים, על אחד המושבים הדו-כורסתיים ישב גבר, אשר בבער עלו אנצ' הכסף הראשונים, לציר' היתה מונחת בת-זוג מיוחדת במינה: ערוכה של ספרי תים, הידלית פינתה לה מקום מיוחד. היא ידעה שפזול קלצקי הינו אדם עסוק מאד, רוצה לנצ' את שעות הטיסה כדי לבחור ביצירות עליהן ינצח בקונצרטים של התזמורת הפילהרמונית הישראלית ובהקלטות שלה, שתבוצענה על ידי חברת התקליטים האמריקאית קולומביה.

קלצקי, יה' די שגולד לפני 54 שנים ב' פון ו' הפך לאחד מגדולי המנצחים בעולם, הח' יט להנות מאמנותו גם את ת' שבי ישראל. רצון זה הוא שעורר אותו לקחת חופשה מעבודתו כמנהלה המוסיקאי ימ' נצחה של התזמורת הסימפונית של ליברפול, להמציא במס'ט מוזהה.

רצון הקהל, קלצקי מבלה את שעותיו המעטות הפנויות ממוסיקה בקריאה, ציור ובעיסוק מיוחד במינו - הסתכלות הערצ' תית בקטרי רכבת, בשעות האחרות הוא נתון למוסיקה, ממ' את תפקיד של מנצח מציח ביותה, את ביצוע תפקידו זה לא רואה קלצקי כניצוח קונצרט אחר קונצרט בלבד. חשוב לו דרבה יותר: קידום תר' בות המוסיקה על-ידי בחירה נכונה של יצירות, בעיקר אלה של יוצרים חדש'.

קלצקי יודע, כפי שמנצחים אחרים רבים למור לדעת, כי עליו להיכנע מדי פעם ל' רצון הקהל, המקיים את התזמורת בסופה ש' קופה. הוא מצא את שביל הזהב ב' גוונ תכניות של יצירות ישנות ומקובלות ביצירות חדשות.

בנקודה אחרת לא ויתר קלצקי לקהל, אינו מסכים עמו להעצמת המנצח העזרת, ה' שוכחת כי מנצח בלי תזמורת דומה ראש בלי גוף. קלצקי חזר ומרגיש שחיובות ש' התזמורת, שחלקה נגרע מדי הופע' מנצח בינלאומי, כשדומה כי רק שמו של המנצח הוא הממלא את אולם הקונצרטים, לא טיבה של התזמורת. מצטט כצקי את רב-המנצחים אומטורו טוסקניני: „אין תז' מורת גרועה, יש רק כנצח גרוע.“